

HÜZN Ü YUSUF SİTEMLER

ey yusuf'u çöllerden gönlüme diyar kılan
semalardan pervini zindanıma yar kılan
ey elif'in dostluğu lâ'nın müşfik kolları
akıl seninle aşar sonsuzlukta yolları
ey âşığın boynunda kılıçlara gül tutan
ahde vefa yolunda bal diye zehir yutan
ey lâ'nın kucağında leylâ diye seslenen
mim'in yaşlı gözünde mecnun'la nefeslenen
gül bana ey gülendam ruhumun tek neşesi
eşyanın gölgesinde zamanın ipek sesi

kürdilihicazkâr mı sultâniyegâh mısın
gök kubbede taht kuran ebedi seyyah mısın
mevsim mevsim sesini aradım tenhalarda
adın seraptı bana çöllerde vahalarda
kalemimi kırdırdın sana bir kez bakana
ne destanlar yazdırdın gözlerinden akana
türkülerin her dilde ismin her nefestedir
ellerin hüzzam şarkı gamzen mâhur bestedir
ışık yılı olsa da varlığın her an bana
ver elini gülendam ellerin derman bana

karanlık gecelerde sonsuz rüya gibisin
devler çalmış aynamı şimdi hülya gibisin
âşıkların gözünde toz dumandır küllerin
minyatür resimlerde tutuşur kâküllerin
her mimari mucize sana yazılmış mektup
senden ilham alanlar zarafetinle meczup
endamın tac mahal'dir sükûtun yeşil türbe
sensizse düşünceler ya izbe ya harabe

dünyam seninle küçük dünyam seninle büyük
dünyam sensin gülendâml sensiz dünya bana yük

saçların melâlimi dâra çekti an be an
sesinin girdabına ben de düştüm bir zaman
sararan düşlerimi yaprak yaprak savurdun
büyüyen bir boşluğu yokluğunla doldurdun
seni harflere sordum satır satır aradım
bir hattat hayaliyle saçlarını taradım
seninle beste oldu içimde her kelime
yazdımsa seni yazdım geceme gündüzüme
dokunduğun kalemler seni yazar gülendâml
seninle döner dünyam sensiz dünya bir encâm

bülbülün her şarkısı seninle bestelenir
acılar ve sevinçler gül diye destelenir
malihülya hüznüyle giyerim her geceyi
çözemedim bir türlü sendeki bilmeceyi
daldan dala kondurdun ürkek kuşlar misali
bir ben yaşadım sanki bu düşü bu masalı
bir anlık ışık için beklesem de bin asır
açılacak önümde bana vadettiğin sır
dünya bana karanlık ışığına al beni
kayboldum ben gülendâml zindanımda bul beni

şu ömür bahçesinden devşirdiğim çiçekler
gözlerine değmeden hüznümle sönecekler
şehir şehir taşıdım ardın sıra onları
gönül sayfalarımda kurumak mı sonları
penceremde yıllarca ebruli düşler kurdum
çalduğım her kapıdan yalnızca seni sordum
sensiz her kitap eksik kelimeler aşınmış
dilim seninle deniz cümleler göz yaşımış

gel nisan yağmuru ol dallarıma gülendam
gökten yıldız gibi yağ yollarıma gülendam

ah mine'l-aşk dedim yalnızlığım kül oldu
kurutulmuş yapraklar elimde gül gül oldu
hüzn ü yusuf diliyle bir sustum bir söyledim
isminle yüreğimi bir şehrâyin eyledim
gel bana mihrimâh'ım sessizce al sızımı
gönül semalarımda uyandır yıldızımı
celladına yanında yürürken şehzadeler
seni yazsam kanımla ruhumu gül zedeler
tut elimden gülendam gülüyor ölüm bize
sonsuzluk berzahında gülüyoruz yüz yüze